

"Pipi Pikksukas" debüteeris Vaike Kiik

"Rahva Hääl"
26. II 1993

Estonia Teatri praeguses repertuaaris on vanim lavastus "Pipi Pikksukk", mis esietendus 1969. aastal. Lavastaja ja stsenaariumi autori Sulev Nõmmiku üks viimaseid plaane oli see lastemuusikal uuendada (uute osatäitjate sisseviimine, muudatused režiis, liikumise-tantsude värskendamine jne.), et teose lavaelu võiks jätkuda.

Nõmmikut kahjuks ei ole enam, ent õnneks mitu tema suurtest töödest elab laval edasi. Ka Ülo Vinteri/Ülo Raudmäe Pipi-lugu. Uue koosseisu tõi välja Tiit Tralla, jätkates esmalavastaja tööd tolle poolt vallitud näitlejatega. Taas peab imetlema valikuoskust — Pipi, Annika ja Tommy osatäitjad on hästi leitud ja toovad vanasse (pisut-pisut koltunud) etendusse tubli annuse värsket verd. Eelkõige kannab etendust Vaike Kiige nimiosaline.

Vaataja tunneb temas tõepoolest ära selle pisut veidra isemõtleja — südamliku tüdrukuga, kes meile nii tuttav Astrid Lindgreni raamatust. Hea, et näitleja ei püüa mängida last, vaid tahab tabada selle elava fantaasiaga plika sisemaailma. Tema Pipi elab pidevalt, kaleidoskoopiliselt vahelduvate erimeelolude maailmas. Energiapurskele võib järgneda loogilise jätkuna

mahe meeleolu. Vokaalselt rõõmustab häälevärvide mitmekesine kasutamine — bravuurses avalaulus on need hoopis midagi muud, kui näiteks Spungi-laulu hellad toonid. Kahjuks ei ole orkestripartii ja vokaal alati õiges tasakaalus. Tuleb ette lauljaid katvaid löike, kus tekst-sõnum saali ei jõua. Kõneteksti diktsiooni annab kiiretempolistes kohtades kindlasti veel viimistleda.

Vaatamata etteastete südikusele, aktiivsusele ja heale pealehakkamisele, on uue Pipi, aga ka mitmete teiste tegelaste puhul ikkagi märgata asjatundliku liikumisjuhi puudumine (kavaleht isegi ei maini tema nime — ja õige ka, sest Anna Ekstoni seadeid asendab tihtilugu lihtviisiline kalpsamine).

Endast ja oma tööst kõneleb esto-tonlane Vaike Kiik järgmist: "Estonia" esimestest Pipidest — Anu Kaalust ja Helgi Sallost — on mul vaid lapsemälestused. Teatud erilise seisund ja Pipi kuju on siiski silmade ees. Teatris olen 1979. aastast, siin avastas mu Sulev Nõmmik. Ta pani mind "Casanovas" dubleerima Helgi Sallot. Konservatooriumi lõpetamise ajaks oli mul juba üksjagu "kaasavara". Endrik Kergega olin teinud selliseid erine-

Vaike Kiige Pipi (keskel) koos Reet Paaveli Annika ja Jaak Jõekalda Tommyga (nemad on samuti debütandid) moodustab trööda trio.

GUNNAR VAIDLA foto

vaid rolle nagu Sally ("Kabaree") ja Daisy ("Savoy ball"). Tööd olen saanud ka operis — "Carmenis" olin Mercedes, "Traviatas" Flora, "Rööpoperis" Barbara, "Jevgeni Oneginis" Olga. Viimastel hooaegadel lisandusid "Mikaado" ja "Kevade", palju laulmist-tantsimist oli ringreisidel Sulev Nõmmi-

ku operetikavades. On hea, et jõudsin Nõmmikuga aru pidada Pipi osa kujundamise üle. Trallaga tööd alustades olid mul mingid kontuurid olemas."

HEINO AASSALU